

Wynik ucznia	Wartości samoświadomości i akceptacji
Czas trwania	45 minut
Wymagania dotyczące pokoju	Wolna przestrzeń, siedzenia w kręgu, jedno krzesło pośrodku
Cel uczenia się	○ Młodzi ludzie są wrażliwi na potrzeby innych. ○ Młodzi ludzie doceniają podobieństwa i różnice między ludźmi, ale także uznają poczucie wspólnego człowieczeństwa. ○ Młodzi ludzie badają i rozumieją kwestie uczciwości i sprawiedliwości. ○ Mają osobiste zaangażowanie na rzecz innych, kwestii równości i sprawiedliwości.
Opis działania (krok po kroku)	
	○ Powiedz uczniom, aby usiedli na krzesłach w kręgu, pozostawiając jedno puste krzesło na środku. ○ Powiedzmy, że właśnie przybyli na wyspę Albatros i wkrótce poznają jej mieszkańców (w tej roli dwóch nauczycieli lub nauczyciel i uczeń). ○ Powiedz klasie, że wyjdiesz z sali na dwie minuty, aby przygotować się do krótkiego występu. ○ Zaprezentuj z kolegą lub uczniem płci przeciwnej ten pięciominutowy program: Do pokoju wchodzi mężczyzna i kobieta, mamrocząc monotonną melodię. Mężczyzna ma na sobie buty, ale kobieta nie. Wchodzą do kręgu, a kobieta idzie kilka kroków za mężczyzną i niesie miskę orzeszków ziemnych. Stawia miskę pod puste krzesło. Oboje chodzą po sali, pozdrawiają uczniów ukłonem, a następnie chwytają ich za stopy i kładą na podłodze. Mężczyzna dotyka tylko chłopców, a kobieta zarówno chłopców, jak i dziewczęta. Wszystkie czynności wykonują w ciszy, wykorzystując niewerbalne formy komunikacji (kontakt wzrokowy, dotyk, mamrotanie). W końcu mężczyzna siada na krześle, a kobieta kłeka na podłodze za mężczyzną. Kobieta częstuje mężczyznę orzeszkami ziemnymi. Zjada trochę, potem podaje kobiecie. Po przekąsce mężczyzna kładzie dłoń na szyi kobiety, a ona kłania się i dotyka czołem podłogi. Po kilku sekundach oboje wstają, kłaniają się gościom i wychodzą z sali. Dyskusja (10–15 minut) Uczniowie proszeni są o opisanie sytuacji, którą zaobserwowali. Następnie nauczyciel może zadać kilka pytań, aby rozpocząć dyskusję: ○ Co możesz powiedzieć o kulturze mieszkańców wyspy? ○ Czy chciałbyś tam mieszkać? ○ Jak wyglądałoby Twoje życie na wyspie, gdybyś była mężczyzną? Jak by to wyglądało, gdybyś był kobietą? W odpowiednim momencie dyskusji podaj następujące wyjaśnienie: Ludzie mieszkający na wyspie są bardzo spokojni i szczęśliwi. Czci się ich

	boskość, Matkę Ziemię, a kontakt z ziemią uważa się za przywilej. Dlatego też dotykanie gości ziemią jest oznaką szacunku. Kobiety są płcią uprzywilejowaną, ponieważ dają życie jak Matka Ziemia. Mężczyźni muszą chodzić przed kobietami, aby chronić je przed niebezpieczeństwem. Z tego samego powodu mężczyźni muszą najpierw spróbować jedzenia, zanim kobieta zacznie jeść. Kobiety mają przywilej siedzenia na ziemi, blisko Matki Ziemi. Zgodnie z rytuałem mężczyźni mogą doświadczyć kontaktu z Matką Ziemią poprzez dotknięcie szyi kobiety, gdy ta dotyka czołem ziemi. W ten sposób ludzie czerpią energię kosmiczną pochodzącą od Matki Ziemi. Poza tym rytuałem mężczyznom nie wolno dotykać kobiet bez pozwolenia. Ocena (10–15 minut) Po przedstawieniu kultury mieszkańców wyspy Albatros przedyskutuj ją z uczniami. Proponowane pytania do dyskusji: ○ Jak Twoje doświadczenie kulturowe wpłynęło na sposób, w jaki postrzegałeś tę odmienną kulturę? ○ Jakie czynniki wpływają na nasze postrzeganie innych ludzi? ○ Czy kiedykolwiek doświadczyłeś sytuacji, w której błędnie zinterpretowałeś pewne fakty? ○ Czy zmieniłeś zdanie na temat życia na wyspie po zapoznaniu się z tamtejszą kulturą? ○ Wyobraźcie sobie, że jesteście mieszkańcami tej wyspy. Czy chciałbyś coś w nim zmienić? Jeśli tak to co? ○ Dlaczego łatwiej jest zaakceptować niektóre rytuały kulturowe niż inne (możesz chcieć przedstawić uczniom kilka przykładów z kontekstu krajowego do omówienia)?
Materiały	Miska orzeszków ziemnych

Wynik ucznia	Wartości obywatelstwa globalnego	
Działanie oceniające pod kątem wyniku :		
Niebezpieczeństwo pojedynczej historii		
Kryteria oceny (stwierdzenia te są pisane w pierwszej osobie, ale mogą być wykorzystywane do oceny uczniów przez nauczyciela, a także do samooceny uczniów)		
Wczesny	Rozwój	Bezpieczne

Potrafię okazywać współczucie i empatię wobec innych, lokalnie i globalnie. Rozumiem pojęcie sprawiedliwości i zdaję sobie sprawę, że świat nie zawsze jest sprawiedliwy. Jestem w stanie podać przykłady potwierdzające tę tezę.	Potrafię okazywać współczucie i empatię wobec innych, lokalnie i globalnie. Jestem wrażliwa na odmienne uczucia, potrzeby i poglądy innych. Uznaję, że istnieje wspólna ludzkość i ludzie mają wspólne potrzeby. Rozumiem pojęcie sprawiedliwości i zdaję sobie sprawę, że świat nie zawsze jest sprawiedliwy. Chętnie wypowiadam się w imieniu innych.	Okazuję współczucie i empatię wobec innych lokalnie i globalnie. Jestem wrażliwa na odmienne uczucia, potrzeby i poglądy innych. Rozumiem ideę wspólnego człowieczeństwa, ze wspólnymi potrzebami. Rozumiem pojęcia uczciwości i sprawiedliwości. Jestem gotowy podjąć działania przeciwko nierównościami i wykazać zaangażowanie na rzecz sprawiedliwości społecznej i równości.
CZAS TRWANIA	60 minut	
Opis działania ewaluacyjnego (krok po kroku)		
0,00	0:00 Obejrzyjcie wraz z klasą film „Niebezpieczeństwo pojedynczej historii” Chimamandy Adichie wygłaszającej przemówienie TED (z napisami w wielu językach): http://www.ted.com/talks/chimamanda_adichie_the_danger_of_a_single_story#t-82450 .	
20.00	Poproś uczniów, aby napisali własną „pojedynczą historię”, czyli doświadczenie, które ukształtowało ich opinię, świadomie lub nieświadomie, na temat kogoś lub czegoś, bez konieczności poszukiwania faktycznych informacji o rzeczywistości.	
35.00	Poproś uczniów, aby podzielili się swoimi historiami na forum.	
55,00	Poprowadź dyskusję, która umożliwi uczniom zastanowienie się nad tym, w jaki sposób każda osoba modyfikuje lub wzmacnia swoje uprzedzenia wobec ludzi i problemów. Obserwuj uczniów i oceniaj ich pod względem stopnia spełnienia kryteriów oceny.	
Materiały	długopisy, papier, komputer, projektor, głośniki	